

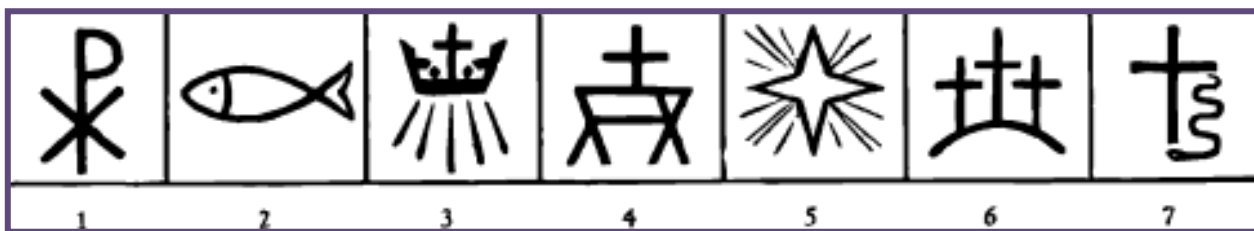
Z kalendára výročí

(V PRVOM POLROKU 2024)

(6 medailónov významných kresťanských osobností)

(zostavil *Dušan JEDINÁK*)

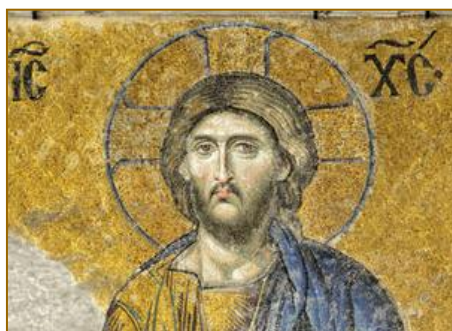

Úvod

Kresťanstvo má uskutočňovať ľudskú dôstojnosť v osobnej slobode, s rešpektom k základným ľudským právam (lebo sme stvorení na obraz Boží), praktizovaním vzájomnej nezištnej lásky. Využívajme príležitosti pre rozvíjanie dialógu medzi všeobecnou kultúrou a kresťanskou vierou prostredníctvom poznávania trvalých hodnôt i tvorcov kresťanského umenia a kultúry. Skúsme častejšie upozorňovať na zmysluplné kresťanské tradície.

Ponúkam **kalendár**, ktorý pripomína 6 osobností kresťanov z oblasti spoločenského života, majúcich v príslušnom mesiaci prvého polroka **2024** okrúhle (deliteľné desiatimi) výročie narodenia alebo úmrtia:

**ČEP
KANT
BERĎAJEV
CONGAR
PIEPER
GILSON**

*Křesťanství není něco, co by měl člověk jednou provždy v ruce,
mohl tím kolem sebe mávat a chlubit se tím.*

*Křesťanství je něco, co s sebou nese povinnost každodenního začátku.
Když se probudíte, jste v polospánku a křesťanem se teprve v průběhu dne stáváte.
A když ten den skončí, jste možná o kousek dál,
ale v žádném případě **nejste hotovým křesťanem...***

Jan Anastáz OPASEK

(* 20.4.1913 – † 24.8.1999)

Český katolický kňaz – benediktín, básnik a teológ,
prezývaný aj *Opat chuligán*, bol významnou postavou
rim. kat. cirkvi aj verejného diania. Mal široký kultúrny rozhľad.

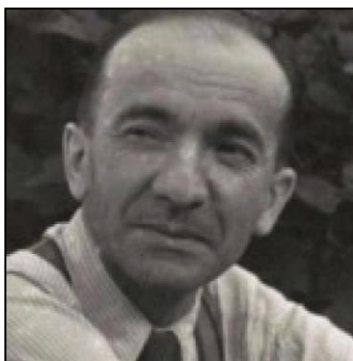

Vedou i náboženstvom, matematikou a každým umením, túžbou po pravde a spravodlivosti,
pomstou i zmúdením, láskou i zradou hľadáme nedosiahnuteľné neustálym dosahovaním.

(dmj)

Jan ČEP

(31.12.1902 – 25.1.1974)

Český spisovatel, esejista a prekladateľ. Na Filozofickej fakulte UK v Prahe študoval češtinu, angličtinu a francúzštinu. V roku 1926 prerušil štúdium. Postupne býval v Starej ríši, v Prahe, v Beroune. 2. Svetovú vojnu prežil doma v Myslechoviciach, stal sa spisovateľom a prekladateľom z povolania, pracoval aj ako nakladateľský lektor a publikoval v časopisoch. V roku 1947 bol členom delegácie katolíckych intelektuálov v Ríme na kongresu *Pax Romana*. Neskôr sa stal aj členom *Katolíckeho výboru*

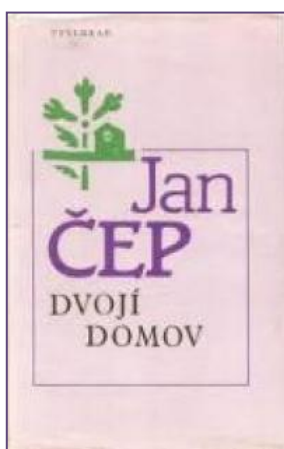
UNESCO. Vo februári 1948 sprevádzal anglického spisovateľa Grahama Greena pri jeho návšteve v Čechách. V auguste 1948 opustil republiku. V rokoch 1951–1955 bol v Mníchove ako komentátor *Rádia Slobodná Európa*. Jeho domovom sa nakoniec stalo Francúzsko. V Paříži, kde žil a kde sa aj oženil, vznikali ďalšie jeho literárne diela. Bol tvorcom celého radu poviedok (*Dvoji domov, Vigillie, Zeměžluč, Letnice, Děravý plášť, Hranice stínu, Modrá a zlatá, Příbuzenstvo, Tvář pod pavučinou*). Z esejistických prác sú najznámejšie *Rozptýlené paprsky* a *Sestra úzkost*. Vo svojich dielach sa vyjadroval pokojné, vľúdne, mnohotvárne ako jeho milovaná vidiecka krajina.

<http://www.slovníkceskeliteratury.cz/showContent.jsp?docId=296>

<https://www.phil.muni.cz/fil/scf/komplet/cep.html>

Z myšlienok

Svět vznikl z lásky.

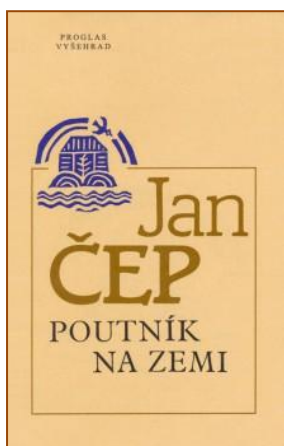
***Umění nemůže vyjadřovat chaos
chaosem.***

***... fakt štědré a dobrovolné lásky, který nelze odvodit
ze žádného zákona přirozeného, je ústřední skutečností
křesťanského poselství, nesrovnatelnou novotou,
která odlišuje křesťanství ode všech náboženství
kosmických i přirozených.***

***Náš ohraničený pozemský osud, naše setkání s druhými lidmi,
naše přátelství a lásky, byť ustavičně ohrožované slabostí
srdce a vůle, chorobou uvadání- jsou látkou naděje. Všechny
věci a tvary této země, každý milující pohled, každé laskavé
slovo volají po jakémsi rozvinutí a rozzáření v prostoru
bez hranic a v trvání bez konce.***

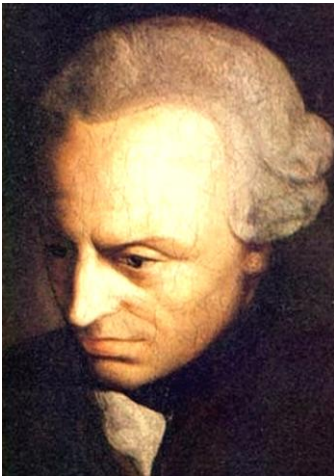
***Všechny věci budou přítomny zároveň a touha nebude
utrpením, nýbrž slastí bez konce. Tam se teprve uvidíme
tváří v tvář, ne už jenom v zrcadle a podobenství,
a jizvy našich srdcí zatřpytí se jako hvězdy.***

***To, čo okolo seba vidíme, je iba hra tieňov
na plátne času, pravé a úplné deje prebiehajú inak a inde.***

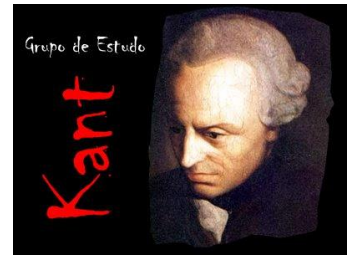

Immanuel KANT

(22.4.1724 – 12.2.1804)

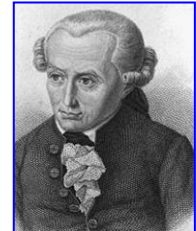

Všetky roky svojho života strávil v Královci, tam sa narodil, pôsobil i zomrel. Vyštudoval matematiku, filozofiu a teológiu. Patril k najvzdelanejším ľuďom svojej doby. V roku 1770 získal katedru logiky a matematiky i titul riadneho profesora filozofie. Okrem toho prednášal na univerzite etiku, estetiku, fyziku, geografiu, prirodzené právo, antropológiu, mechaniku, mineralógiu i dejiny prírodných vied. Analyzoval pôvod, rozsah a formy poznania i hranice ľudských poznávacích schopností. Vytvoril základy teórie poznania, rozhodovania a konania, estetického cítenia i účelnosti (*Kritika čistého rozumu*, *Kritika praktického rozumu*, *Kritika súdnosti*). Naše poznanie pozostáva z vnímania a myslenia, je syntézou vnemov zvonka a ideí pochádzajúcich z vnútra.

Kant

Z myšlienok

- *Myšlienky bez obsahu sú prázdne, zmyslový názor bez pojmov je slepý... Rozum nie je utvorený na to, aby sa izoloval, ale pre to, aby vstupoval do spoločenstva.*
- *Metafyzika má pre vlastné účely skúmania len tri idey: **Boha, slobodu a nesmrteľnosť**. Všetko, čím sa táto veda inak zaoberá, jej slúži iba ako prostriedok, aby k týmto ideám a ich skutočnosti dospela. Nepotrebuje ich pre prírodnú vedu, ale pre to, aby prírodu presiahla.*
- *Právo je súhrn podmienok, za ktorých možno ľubovôľu jedného spojiť s ľubovôľou druhého pod všeobecným zákonom slobody.*
 - *Spal som a snil o tom, že život je krása. Prebudil som sa a zistil, že je to povinnosť.*
- ***Tvrdím, že v každej jednotlivkej náuke o prírode možno nájsť iba toľko skutočnej vedy, koľko je v nej matematiky.***
- ***Zmysluplný život a mravné konanie si nemožno predstaviť bez viery v existenciu Boha, bez slobody a bez ľudskej nesmrteľnosti.***
- *Dve veci naplňajú moju myseľ vždy novým a vzrušujúcim obdivom a hlbokou úctou, čím častejšie a vytrvalejšie sa nimi myslenie zaoberá hviezdne nebo nado mnou a mravný zákon vo mne.*
- *Konaj tak, aby sa zásady tvojho konania mohli stať kedykoľvek všeobecným zákonom... Konaj tak, aby ľudskosť ani tebe, ani iným jednotlivcom nikdy neslúžila za prostriedok, ale vždy bola cieľom konania.*
- *Ľudské právo musí byť sväté, aj keby mu panujúci mali obetovať zo svojej moci čokoľvek.*
- *Človek sa môže stať človekom len pomocou výchovy. Nie je ničím, len tým, čím ho výchova spraví... Všetko, čo vieme, pochádza zo skúseností...*
- *Výchova je najväčší a najťažší problém, ktorý možno človekovi uložiť.*

Nikolaj A. BERĎAJEV

(8.3.1874 – 24.3.1948)

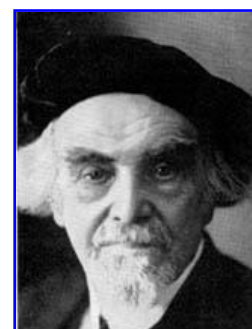
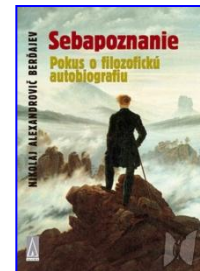
Ruský mysliteľ, bytostne spojený s buričstvom aj romantizmom, patrí medzi najvýznamnejších svetových mysliteľov 20. storočia, ktorí sa zaslúžili o rozvinutie nábožensko-filozofického myslenia. Napísal viac než 25 kníh, napr. aj diela *Filozofia slobody* (1911), *Zmysel tvorby* (1916), *Zmysel dejín* (1923), *Pokus o filozofiu samoty a komunikácie* (1934), *Duch a realita* (1937), *O otroctve a slobode človeka* (1939),

Ruská idea (1946), *Pokus o eschatologickú metafyziku* (1947), *Samopoznanie – Pokus o filozofickú autobiografiu* (1948) a *Ríša ducha a ríša Cisárova* (posmrtné, 1949). Najvyššou hodnotou pre neho bola ľudská sloboda. Človeka vnímal ako odraz Božieho obrazu, ako osobu s nekonečnou povahou a upriamením na Absolútne. Boh bol pre neho nie bytie, ale Duch, nie esencia, ale existencia. Možno o ňom hovoriť

len symbolicky, duchovnou skúsenosťou v slobode, spravodlivosti a láske. Duch je objektívny, univerzálny zdroj všeobecne záväznej znalosti univerzálií. Dejiny ľudstva sú zduchovňovaním všetkých sfér života. Vytrvalo hľadal celistvú ľudskosť: milosť, slobodu a lásku.

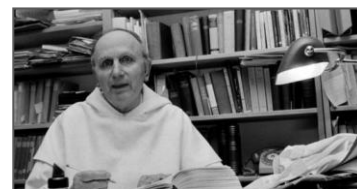
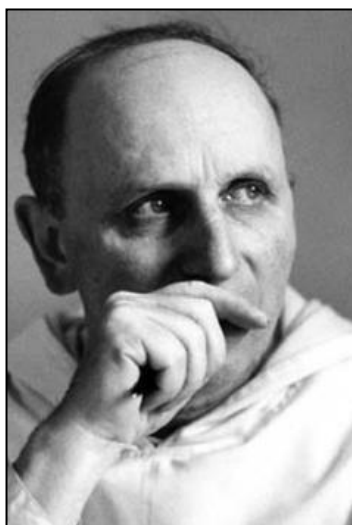
Z myšlienok

- * **Svet má ideálne základy, ktoré majú univerzálnu povahu.... Boh je láska prenikajúca do človeka... Život sa stáva plochým, maličkým, ak niet Boha a vyššieho sveta.**
- * *Duch je akoby závanom Božím, ktorý preniká do ľudskej bytosti a udeľuje jej vyššiu dôstojnosť, vyššiu kvalitu existencie, vnútornú nezávislosť a jednotu.*
- * *Náboženstvo znamená spätosť človeka a sveta s nepodmieneným princípom a stredobodom všetkého, čo jestvuje... Týmto svetom sa realita nevyčerpáva, jestvuje aj iný svet, metafyzická realita, tajomstvo.*
- * *Človek je hádanka a dosť možné i najväčšia hádanka sveta. Nie ako živočích, ani ako bytosť spoločenská, ako časť prírody a spoločnosti, ale ako osobnosť, ba práve ako osobnosť. Celý svet je ničím v porovnaní s ľudskou osobnosťou, s jedinečnou ľudskou osobou, s ojedinelým ľudským osudom.*
- * **Existencia osobnosti predpokladá slobodu. Tajomstvo slobody je tajomstvo osobnosti.**
- * *Filozofické myslenie je zložitým útvarom a dokonca aj v najlogickejších a najuhladenejších filozofických systémoch možno nájsť vzájomne protikladné prvky... Ani vypracovaný filozofický systém však nikdy nemôže byť dovedený do dôsledkov a uzavretý.*
- * *Prejavom slobody je láska a dôraz na vlastné svedomie. Slobodný človek je ten, ktorý dáva, pomáha, oslobodzuje a miluje.*
- * *Život dostáva hĺbku a význam len vtedy, ak sa chápe v duchu symbolického realizmu. Viditeľný svet je symbolom sveta neviditeľného. Neviditeľný svet nie je realitou, ktorá by sa nám vnucovala a ktorá by nás k niečomu donucovala, lebo oslovuje slobodu ducha. Pritom to, čo tvorí slobodný duch, je najreálnejšie.*
- * *Duchovné hodnoty sa utvrďujú predovšetkým aktom vlastnej slobody. Najpotrebnejšie ešte nie je najhodnotnejšie. Aj tie najvyššie duchovné hodnoty zmiznú, ak sa sloboda neupriamuje na ich utvrďovanie.*
- * *Svet speje cez tmu k novej duchovnosti a novej mystike. V nej nemôže byť asketický svetonázor,*
- * *odvracanie sa od mnohosti a individuality sveta. Askéza v nej bude iba metódou a prostriedkom očistenia.*
- * *Žijeme v chaotickom svete, v ktorom je sloboda neprípustným luxusom. Problém spravodlivosti a slobody sa vôbec nestavia v jeho rýdzosti, je pohrúžený do kalnej atmosféry. Boj za elementárne statky, za samu možnosť žiť vytláča otázku hodnôt.*
- * *V kapitalistických demokraciách peniaze a úplatná tlač môžu ovládať spoločnosť a zbaviť ju reálnej slobody, zatiaľ čo deklarácia práv človeka a občana mala náboženské korene, zrodila sa za reformácie, ktorá proklamovala slobodu svedomia.*
- * *Nový človek sa klania ideálu alebo idolu produktivity, ktorá z človeka robí funkciu výroby, klania sa sile a úspechu, je nemilosrdný k slabým, jeho hybnou silou je súťaženie v boji, a čo je najdôležitejšie, prebieha v ňom oslabenie a takmer zničenie duchovnosti. Nový človek chce v sebe zatvoriť prístup k nekonečnu a skryť sa v konečnosti.*
- * *Štát si v kresťanskom svete už nemôže robiť nárok na celého človeka. Jeho moc sa netýka hĺbky ľudskej podstaty, ľudskeho duchovného života. Ľudská hĺbka patrí cirkvi, a nie štátu. Štát má čo robiť len s vonkajšou ľudskou stránkou. Reguluje iba vonkajšie ľudské vzťahy.*
- * **Práve kresťanstvo učí, že ľudská duša je drahocennejšia než všetky kráľovstvá zeme, kresťanstvo je nesmierne vnímavé voči každému jednotlivému človeku, voči jeho individuálnemu osudu.**
- * *Verím v pravý aristokratizmus osobnosti, v existenciu géniov a veľikánov,*
- * *ktorí sú si vždy vedomí povinnosti služby, cítia ju nielen smerom hore, ale aj dole. Neverím však v aristokratizmus skupinový, založený na spoločenskej vyvolenosti.*
 - * **Žijeme v dobe, keď ľudia nemajú radi pravdu a nehl'adajú ju.**
- * *Lživá propaganda sa dopúšťa násilia na masách.*
- * *Spoločnosť bude taká, akí budú ľudia, ktorí ju tvoria.*

Yves M. J. CONGAR

(13.4.1904 – 22.6.1995)

Rodným menom Georges Yves Marie Congar, francúzsky rímskokatolícky teológ. Po vstupe do dominikánskej rehole (1925) vyštudoval teológiu a bol vysvätený (1930) za kňaza. Do začiatku roku 1980 nepretržite písal a prednášal na konferenciách po celej Európe. Patril spolu s J. Daniélouom a H. de Lubacom k hlavným predstaviteľom myšlienkového prúdu, ktorý sa usiloval o teologickú reflexiu súdobej filozofie. Vyhýbal sa zjednodušeným záverom a rozoberal problém v jeho plnom historickom kontexte, pričom načrtával aj ďalší možný vývoj. Na Druhom vatikánskom koncile (1962 – 1965) sa zúčastnil ako teologický expert. Jeho literárna tvorba bola rozsiahla: 30 kníh, 1200 článkov a stovky recenzií. Congar to vyslovil ako prvý: *stredovek končí*. Ján Pavol II. mu prejavil svoj obdiv, keď ho vymenoval za kardinála 26. novembra 1994. Congar bol oddaný Cirkvi, uznávaný učenec a hlavná sila v presadzovaní jednoty všetkých kresťanov. Po celý svoj život bol verný mottu, ktoré prevzal už ako mladý dominikán od svätého Hilára z Poitiersu:

„Viem, že hlavnou úlohou môjho života je, aby všetko, čo poviem, a všetko, čo zakúsim, rozprávalo o Bohu.“

https://sk.wikipedia.org/wiki/Yves_Congar

Z diela a myšlienok

Jeho najdôležitejšie spisy jsou „*La Tradition et les traditions*“, „*Pour une theologie du laicat*“, „*Vraie et fausse reforme dans l'Église*“. Zejména jeho kniha „*Za cirkev sloužící a chudou*“, (1963), zvlášť silně ovlivnila učení koncilu a celá zrcadlí jeho ducha.

[za-cirkev-chudou-a-slouzici.pdf](#)

Publikoval (1937) první práci o principech katolického ekumenismu (*Rozdělené křesťanstvo: Katolická studie o problému znovusjednocení*). Přibližně v téže době vydal sérii publikací *Unam Sanctam*, požadující *ressourcement* - „návrat k pramenům“, který by položil teologické základy pro dosažení jednoty křesťanů. Congarova vize církve byla 2. vatikánským koncilem do značné míry uznána. „*Všechny věci, jimž jsem věnoval zvláštní pozornost, byly koncilem projednávány: ekleziologie, ekumenismus, reforma církve, postavení laiků, misie, služby, kolegialita, návrat k pramenům a tradice.*“

Som Kelt z Arden... Som oddaný papierom, knihám a obyčajnému životu.

Boh to má pod kontrolou a cez nás zavříši svoj nádherný plán.

Kríž je podmienkou každého svätého diela... Zsvätíl som život služby Pravde.

Miloval som pravdu a stále ju milujem tak, ako niekto miluje človeka.

Tajomstvá nielen študujem, ale ja ich oslavujem.

Môj odboj môže spočívať pouze v tom, že nikdy neopustím službu pravde.

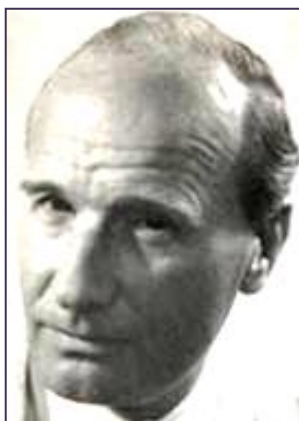
Môj Bůh mi dal pochopit, že změní-li církev svou tvář, přijme-li svou pravou tvář, stane-li se prostě církví, pak bude na cestě jednoty možné vše.

Jasne som pochopil, že mojím povolaním je pracovať na zjednotení všetkých, ktorí veria v Krista.

Dostal som milosť vytrvalosti a vernosti modlitbe, ale nie milosť modlitby. Vždy som mal problémy s modlitbou, ale zostával som jej verný. Pociťoval som potrebu modliť sa a modlil som sa často... veľmi často.

Josef PIEPER

(4.5.1904 – 6.11.1997)

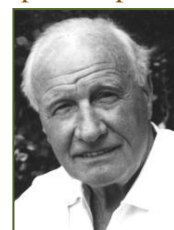

Nemecký profesor filozofickej antropológie, bádateľ v oblasti dejín stredovekého myslenia, vyštudoval filozofiu, právo a sociológiu v Berlíne a v Múnsteri. Učil v USA (v Indiane a v Kalifornii), prednášal v Indii, Japonsku aj v Kanade. Bol dlhší čas aj spisovateľom na voľnej nohe. Jeho odborné práce, spracované zrozumiteľným štýlom, boli preložené do viac než 15 jazykov (česky napr. *Scholastika – Osobnosti a náměty středověké filosofie*, Praha: Vyšehrad 1993; *Tomáš Akvinský*, Praha: Vyšehrad 1997). Vynikol v prekladoch, komentároch a výkladoch diela T. Akvinského, v ktorých zvýrazňoval efektívnosť spájania ľudského rozumu s vierou, prirodzené poznanie so zjavenou pravdou. Upozornil na výnimočnú pozoruhodnosť bytia, že niečo je, existuje; skutočnosť presahuje všetky pojmy a predstavy a v samej podstate je neuchopiteľná. Filozofiu vnímal ako praktickú dôstojnosť ľudského myslenia otvoreného pre otázky po posledných príčinách. Prispel k vyjasneniu správneho vzťahu medzi filozofiou a teológiou.

Zdôraznil úzky vzťah medzi mravnými a intelektuálnymi cnosťami. Uznal, že pre to, aby sme poznali pravdu je potrebné, aby boli morálne cnosti aj hlboko zakorenené v našom charaktere, v oblasti viery, nádeje a lásky.

Z myšlienok

- *Svätý Tomáš je stále môj hrdina, jeho práca je nevyčerpatel'ná a jeho pohľad na realitu celého stvorenia mi pripadá nevyhnutný pre moderné kresťanstvo.*
- *Zmyslom voľného času nie je, aby som mohol pracovať dlhšie, ale aby som aj v pracovnej funkcii, ktorá ma obmedzuje na určitý aspekt reality a činí si nárok len na jeden určitý diel mojej duše, napriek tomu som zostal človekom, to znamená, aby som si rozumel a realizoval sa ako bytosť, ktorá je zameraná na celok skutočnosti.*
 - *Spravodlivosť, statočnosť a miernosť dosiahnu dovŕšenie až vtedy, keď sa zakladajú na múdrosti, to znamená na dovŕšenej schopnosti správneho rozhodovania vôbec.*
- *Kto k údivu potrebuje niečo neobvyklé, dokazuje tým, že stratil schopnosť dať správnu odpoveď na podivuhodnosť bytia.*
 - *Človek je bytosť odkázaná na to, aby jej niekto čas od času povedal: Je dobré, že si.*
- *Iba ten si zaslúži dôveru, kto nechce nič pre seba.*
- *Človek si má rozumieť a realizovať sa ako bytosť, ktorá je zameraná na celok skutočnosti.*
 - *Múdrost' je dovŕšená schopnosť správneho rozhodovania.*
- *Počúva iba ten, kto mlčí.*

Étienne GILSON

(13.6.1884 – 19.9.1978)

Francúzsky filozof a historik filozofie sa stal svetoznámym odborníkom v oblasti stredovekej filozofie a jedným z najznámejších predstaviteľov novotomizmu. Vyštudoval na parížskej Sorbone, bol ovplyvnený H. Bergsonom. Učil históriu stredovekej filozofie na Sorbone (1921 – 1932), ako profesor pôsobil na College de France (1932–1951). Prednášal aj na univerzitách v Lille, Štrasburgu, Harvarde a Toronte. Bol zvolený aj do Académie Française (1946). Napísal viac než 40 filozoficko-historických pojednaní (napr.

Jednotnosť filozofickej skúsenosti, Boh a filozofia, Základné prvky kresťanskej filozofie, Duch stredovekej filozofie, Bytie a bytnosť, Tomizmus, Sv. Tomáš Akvinský). Spoznal, že filozofický sklon k metafyzike sa trvalo opakuje v dejinách. Uznal, že filozofia vždy pochováva svojich hrobárov. Zistil, že myslenie T. Akvinského je jedinečnou zmesou klasického gréckeho myslenia a kresťanskej viery. Zvýraznil význam stredovekej filozofie pre pochopenie západných duchovných dejín v ich kontinuite.

Z myšlienok

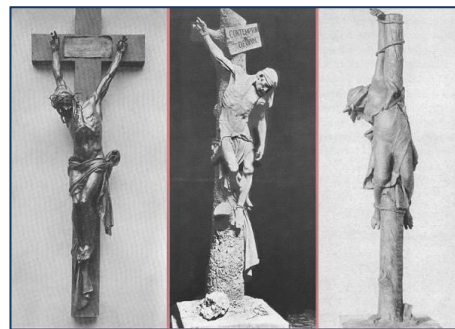
- ❖ **Čím lepšie spoznávame prírodu, tým lepšie spoznávame Boha.**
- ❖ *Objavil som, že jediný kontext, v ktorom Descartove metafyzické uzávery mali nejaký zmysel, bola metafyzika Tomáša Akvinského.*
- ❖ *Metafyzika je poznanie získavané prírodne-transcendentným rozumom, ktorý pátra po prvých princípoch alebo prvých príčinách toho, čo je dané v zmyslovej skúsenosti.*
- ❖ **Tam kde končí pre človeka metafyzika, tak začína pre neho náboženstvo.**
- ❖ *Skutočne byť znamená byť nehmotným, nemenným, nevyhnutným a prístupným rozumu.*
- ❖ *Veľkou kliatbou modernej filozofie je skoro všeobecne prevládajúca rebélia proti intelektuálnej sebadisciplíne. Kde prevláda neviazané myslenie, tam nemožno dospieť k pravde...*
- ❖ *Skutočne múdri ľudia sa nehrajú na bohov, skôr sa snažia dosiahnuť praktickú múdrosť v mravnom a politickom živote.*
- ❖ *Je vzácnym požehnaním žiť tam, kde priatelia trpezlivo znášajú človeka, ktorý na nich skúša svoje dočasné nápady ku všelijakým otázkam.*
- ❖ *Prvou príčinou je Jeden, v ktorom sa zjednocuje príčina prírody i dejín, filozofický Boh, ktorý môže byť aj Bohom náboženstva.*

K jednote kresťanov

Pavol z Tarzu (asi 5 až 10 – asi 64 až 68) ohlasuje, že Kristus „je náš pokoj; keď oboch spojil v jedno a svojím telom zbúral rozdeľujúci múr medzi nami”.

Inde Pavol píše: „Ved' všetci, čo ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli. Nie je ani Žid, ani Grék, nie je ani otrok, ani slobodný, nie je muž a žena, lebo všetci ste jedno v Kristovi” (Galaťanom 3, 27 – 28).

V Kristovi boli odstránené všetky najväčšie prekážky starého sveta – ba i tie moderné, čo nasledovali – pretože Ježiš na kríži vytvoril v sebe nové ľudstvo... Putovať dnes s Bohom značí: prekračovať bariéry, ktoré rozdeľujú kresťanov medzi sebou navzájom i tie, ktoré ich oddeľujú od ľudí iných vierovyznaní...

Putovať ku kresťanskej jednote si vyžaduje putovať v pokore s Bohom cez prekážky, ktoré nás rozdeľujú... Chodiť v pokore s Bohom značí putovať v solidarite s tými, ktorí bojujú za spravodlivosť a pokoj.

T. Akvinský: Žiť v pokoji je záležitosťou lásky. Ale položiť základ pre pokoj, to je úloha pre múdrosť, ktorá všetko usporadúva. Na múdrosť nás pripravuje pokora...

A. Augustinus: Nikto nech nehovorí, že už pravdu našiel. Hľadajme ju tak, ako by ju nepoznal nikto. Pravda môže byť skôr starostlivo a vo svornosti hľadaná, pokiaľ sa nepredpokladá, akosi zbrklo a vystatovačne, že už bola nájdená.

N. A. Berďajev: Práve kresťanstvo učí, že ľudská duša je drahocennejšia než všetky kráľovstvá zeme, kresťanstvo je nesmierne vnímavé voči každému jednotlivému človeku, voči jeho individuálnemu osudu.

O. Březina: Celý svet okolo nás po tisícročia svojou krásou nám dáva znamenie o svete zjednotenia a pokoja, po ktorom túžia srdcia.

A. Delp: Ak pripustia cirkvi sveta ešte raz obraz hašteriaceho sa kresťanstva, sú odpísané.

F. M. Dostojevskij: Kto chce uvidieť živého Boha z tváre do tváre, nech ho nehľadá na prázdnom nebi svojho myšlienkového sveta, ale v ľudskej láske... Mravným vzorom a ideálom je mi Kristus...

C. F. Weizsäcker: Tolerancia ako neutralita voči pravde je zhubná...

Tolerancia ako tvorba priestoru, kde možno pravdu nájsť a prijať, je nevyhnutná.

R. L. Schüt: Evanjelium vyzýva kresťanov, aby boli údmi Kristovho tela, a nie príslušníkmi, stúpcami alebo dokonca patriotmi vlastnej konfesie...

Nikdy sa nezmier so škandálom rozkolu medzi kresťanmi, ktorí všetci tak ľahko hovoria o láske k blížnemu a predsa zostávajú rozdelení.

J. Ch. Korec: Kresťanstvo a Cirkev so všetkými duchovnými hodnotami, s kultúrou, dejinami svätcov a inštitúciami služby, s prejavmi lásky, modlitieb i myslenia, s európskou civilizáciou, ktorú spolutvorilo, s mysliteľmi a univerzitami – to všetko je pre celý vesmír nenahraditeľných hodnôt. Napriek mnohým zlyháním, ktoré registrujeme aj v dejinách Cirkvi, kresťanstvo bolo, je a som presvedčený, že aj bude pre svet požehnaním.

M. Delbrêlová: Po celé stáročia bývalo milosrdenstvo znamením, podľa ktorého ľudia spoznávali Krista. Prejavujte ho rovnakým spôsobom: aby ho spoznala aj naša doba.

*Platí to pre veriacich kresťanov, ale pre katolíkov zvlášť,
že **viera nie je len niečo osobné**, že ide o doktrínu, filozofiu, integritu
a niečo hlbšie, systematickejšie.*

*Aj keď máme svoje pochybnosti a otázky, stále vieme,
aká je prirodzenosť človeka, umožňuje nám to iného upútať,
zaujať, nasadiť sa za niečo.*

(Robin HARRIS)

***Pre vás kresťanov** nie je najhorším byť
v modernej spoločnosti menšinou,
ale byť v nej nedôležitými, nemastnými a neslanými,
stratiť evanjelióvú chuť.*

(Vittorio MESSORI)